

De ziua ta

Să trăiești Mimilică dragă, să fii bună, să fii bună, pentru ca să poți fi fericită. Cei răi nu pot fi fericiti. Ei pot avea satisfacții, noroc chiar, dar fericire nu. Nu, pentru că mai întâi cei răi nu pot fi iubiți, și-al doilea... al doilea, de! norocul și celelalte "pere mătăiețe", care se aseamănă cu el, vin de-afară, de la oameni, de la împrejurări, asupra cărora n-ai nici o stăpânire și nici o putere, pe când fericirea, ~~adevărata~~ fericire în tine înfloreste și leagă rod, când ți-ai pregătit sufletul pentru ea. Și pregătirea asta e opera de fiecare clipă - când pierzi răbdarea, împrăștii tot ce-ai înșirat și iar trebuie s-o iei de la început. De aceea și vezi așa de puțini oameni fericiti... Atâți câți merită.

A, dacă nu ne-am iubi pe noi așa fără de măsură, dacă n-am face atâta caz de persoana noastră și dacă ne-am dojeni de câte ori am mințit sau ne-am surprins asupra unei răutăți ori asupra unei fapte urâte, dacă, în sfârșit ne-am examina mai des și mai cu nepărtinire (lesne-i de zis!), am ajunge să răzuim din noi partea aceea de prostie fudulă, de răutate și de necinste murdară, din care se-ngrașă dobitocul ce se lăfăiește în nobila noastră ființă. Se știe că durerea e un minunat sfătuitor. Cine-i mai deschis la minte trage învățătură și din durerile altora.

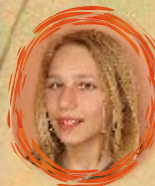
Așa, Mimilică dragă, ceartă-te de câte ori te simți egoistă, de câte ori te mușcă de inimă șarpele răutății, al invidiei sau al minciunii. Fii aspră cu tine, dreaptă cu prietenii și suflet larg cu cei răi. Fă-te mică, fă-te neînsemnată de câte ori deșertăciunea te îndeamnă să strigi "Uitați-vă la mine..." Dar, mai ales aș vrea să scriu în sufletul tău aceasta: Să nu faci nici o faptă, a cărei amintire te-ar putea face vreodată să roșești. Nu e triumf pe lume, nici sprijin mai puternic, nici mulțumire mai deplină, ca o-conștiință curată.

Păstrează scrisoarea asta. Când vei fi de cincizeci de ani ai s-o înțelegi mai bine. Să dea Dumnezeu să o citești și atunci cu sufletul senin de azi.

Te îmbrățișează cu drag,
al tău tată, Alexandru Vlahuță

COPIL CUMINTE ...

VREAU SĂ FIU

Un copil, chiar dacă-i considerat rău, are în el și părți bune. El poate să le regăsească atunci când se străduiește pe calea cea bună, ascultă ce i se spune, nu se bate, nu vorbește urât și nu pomenește numele celui rău și nu injură niciodată.

Șuharu Claudia, cl. a V-a

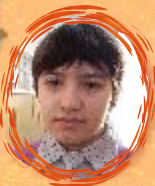
Cumintenia este un dar bineplăcut lui Dumnezeu.

Viziteu Vlad, cl. a II-a

Poți deveni un copil cuminte foarte ușor. Să devii din încăpățânat - ascultător, din neastâmpărat - liniștit, din zvăpăiat - blând și milos.

Arghir Ionuț, cl. a V-a

Cumintenia este cea mai importantă carte de vizită a copilului. Copilul cuminte învață și împlinește cele zece porunci dumnezeiești și cele nouă porunci bisericesti. Copilul nu trebuie să uite niciodată porunca a V-a din Decalog: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta...”.

Silea Oana, cl. a VIII-a

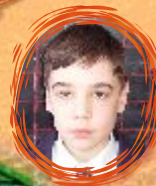
Cumintenia este fapta care te duce spre împărăția lui Dumnezeu.

Avădănuță Richard, cl. a II-a

Afi cuminte înseamnă să fii în ascultare, căci după aceasta toate vin de la sine. Un copil cuminte ascultă de părinți ca de Dumnezeu, nu ține cont de părerile anturajului și urmează o singură cale - spre mântuire.

Ciocan Laura, cl. a VII-a

Poți deveni cuminte dacă stai cu copiii cuminiți.

Onesiforeanu Vlad, cl. a IV-a

Elevi ai Școlii Generale Nr. 4, Suceava